

Tuần Báo Vô Vi

14 tháng 5 năm 2023

Số 655

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Thực hành chánh pháp có hữu ích gì không?
- 2) Thực hành siêng năng có lợi ích gì không?
- 3) Minh đạo giúp đời có được không?
- 4) Đời đạo song tu tiến triển bằng cách nào?
- 5) Chuyển đến nơi nào?
- 6) Tu đến lúc nào mới hết tu?
- 7) Niệm Nam Mô A Di Đà Phật đến lúc nào mới hết niệm?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) San Diego, 16-08-2005 Hỏi: <i>Thực hành chánh pháp có hữu ích gì không?</i> Đáp: Thừa thực hành chánh pháp rất hữu ích cho tâm và thân. Kệ: Thân tâm an ổn trí phân hòa Giải tỏa phiền ưu tự xuất ra Duyên đạo tình đời khai trí điền Quy nguyên thiền giác tự giải phiền.	2) San Diego, 17-08-2005 7:45 AM Hỏi: <i>Thực hành siêng năng có lợi ích gì không?</i> Đáp: Thừa thực hành siêng năng rất hữu ích. Kệ: Thực hành duyên lành quý tận độ Trời ban thanh điển chuyển từ tâm Quy nguyên thanh nhẹ Trời ban phước Học hỏi vô cùng tự tiến xuyên.
3) San Diego, 18-08-2005 7:57 AM Hỏi: <i>Mình đạo giúp đời có được không?</i> Đáp: Thừa mình đạo giúp đời thực tế hơn. Kệ: Đời đạo song tu tiến triển hoài Chuyển hóa thâm sâu quý tướng Trời Khai triển vô cùng thanh tịnh tốt Quy nguyên thiền giác tự minh đường.	4) San Diego, 19-08-2005 8:06 AM Hỏi: <i>Đời đạo song tu tiến triển bằng cách nào?</i> Đáp: Thừa đời đạo song tu đồng tiến triển. Kệ: Phát triển vô cùng tự tiến xuyên Thành tâm tu luyện do Trời Phật Pháp lý phân minh đường tiến xuất Thành tâm học hỏi chuyển đến nơi.
5) San Diego, 20-08-2005 8:30 AM Hỏi: <i>Chuyển đến nơi nào?</i> Đáp: Thừa chuyển đến mục đích. Kệ: Chuyển đến an vui thành tâm giải Duyên đẹp tâm lành xoay chuyển đến Cơ hội duyên lành trong gặp gỡ Khai thông đời đạo tiến từ giờ.	6) San Diego, 21-08-2005 5:41 AM Hỏi: <i>Tu đến lúc nào mới hết tu?</i> Đáp: Thừa tu liên tục đến vô cùng tận. Kệ : Duyên lành đời đạo xét phân minh Rõ lẽ Trời ban tự cứu mình Giải nghiệp thân hành trong cuộc sống Thành tâm tu luyện tự phân tâm.
7) San Diego, 22-08-2005 3:56 AM Hỏi: <i>Niệm Nam Mô A Di Đà Phật đến lúc nào mới hết niệm?</i> Đáp: Thừa niệm Nam Mô A Di Đà Phật là niệm liên tục khi rảnh rỗi. Kệ: Thực hành niệm Phật sống an yên Giải tỏa uất khí khi động loạn Chuyển hóa thâm sâu đường trung đạo Bền tâm tu tiến giải tâm phiền.	

PHỤ ÁI MẪU ÁI

Mẫu Ái 26 (tiếp theo)

Các bạn không nên vội lo bất cứ những chuyện gì ngoài khả năng của chính mình. Ngoài khả năng của chính mình là khả năng của Thượng Đế. Các bạn nên nhớ, không nên tưởng rằng mình có thể có đủ tri giác để điều khiển bất cứ một chuyện gì. Nó bị giới hạn. Bạn tu rồi mới được có quyền khai cái khiếu đó. Không tu, không khai nổi cái khiếu đó.

Cho nên, bản tánh sân si của bạn đây, dạy chưa được mà dạy ai? Bản tánh sân si, nóng nảy của mình đây sửa chưa được, mà sửa ai? Bạn thấy không? Một khi đụng chạm rồi, bạn ăn năn ghê lắm. Tại sao tư tưởng tôi muốn hòa đồng mà tôi không hòa đồng? Thấy chuyện nghịch của tôi là tôi chán, tôi chưa có sự tri giác sáng suốt, cứ sợ sệt hay trách móc trong nội tâm mà tôi không nói ra. Đó là chuyện chậm tiến. Còn tôi cố gắng tu, luồng thanh điền của tôi mới hóa giải được những chuyện sân si có thể đem tới sự đổ vỡ và gây cho tôi không ăn được, không ngủ được.

Khi tôi đầy đủ lực lượng thanh điền rồi thì lúc ban đầu chuyện gì xảy đến thì tôi hóa giải ngay, tôi không đem nó vào tâm. Các bạn hành trì rồi, điển các bạn càng ngày càng dồi dào, các bạn mới thấy được Vô Vi thực sự giúp đỡ. Nếu mà không thật sự giúp đỡ thì bạn không tập trung được sự sáng suốt đó và bạn hiểu ngay trong một lúc. Việc gì xảy đến, vừa nghe là vừa hiểu chuyện đó rồi. Nó đến để dạy tôi, nó đến để cứu tôi. Việc thắc mắc đến trước mắt tôi là để cứu tôi, chứ không phải hại tôi. Cho nên, tôi phải thực hành để thấy, thực hành để giải, thực hành để tiến. Ở trong đó mới là thật sự làm việc, còn cứ lý luận suy xét, cái đó không phải thật sự làm việc. Tôi phải nằm hẩn trong đó, tôi phải bị đụng chạm bởi như thế đó, tôi mới thấy rằng ý chí của tôi muốn hòa đồng với mọi người.

Cho nên, trong cuộc làm ăn của các bạn cũng vậy. Ở thế gian hùn hạp này kia phải lưu ý điểm này, nếu không thì các bạn sẽ đi đến sự đổ vỡ chắc chắn, tình cảm sẽ sút mẻ. Còn nếu chúng ta hướng thượng, chúng ta mới thấy rõ vạn sự khởi đầu không, nó không có cái gì hết. Chúng ta đi với hai bàn tay không xuống thế gian, rồi trở về với hai bàn tay không, chẳng có gì đâu mà tranh chấp. Phải lấy cái

không để tìm hiểu sự sai lầm. Tìm hiểu được sự sai lầm là con người vẫn mình của vũ trụ rồi. Chúng ta kiểm điểm đời đạo, thấy sự sai lầm chúng ta mới tiến. Vì sự xích mích có một chút xiu đó mà có thể đi tới đổ vỡ, nếu chúng ta không có phương thức để tự kiểm, tự phê, thì chúng ta bị thất bại, không tiến được, cũng như đào giếng cho người khác uống vậy thôi, không làm được việc gì.

Phải hết sức kiên trì, hết sức kiên nhẫn, việc nào cũng giữ một việc không thay đổi, tâm tư không thay đổi, cứ giữ đó mà đi tới. Không nên cho chúng ta là thiệt thòi, nhưng mà trong cái thiệt thòi đó nó học được cái hạnh rất tốt; ngược lại nó là một pho sách để giáo dục những người hành động sai trái và những người hành động cấp bách không kết quả. Nhiều khi các bạn thiệt thòi nhưng mà các bạn cũng là một quyển sách để dạy đời. Thiệt thòi đó cũng là cứu thiên hạ, dẫn dắt thiên hạ học nhẫn trong sự sáng suốt sẵn có của mọi người. Cho nên, chúng ta phải tìm hiểu lấy sự sai lầm của chính mình, mới có hạnh tốt. Nếu không tìm hiểu sự sai lầm của chính mình, không có hạnh tốt. Nói ngoài môi rồi thôi, không có thực hành.

Ngay anh em trong gia đình chung sống hằng ngày, một chút xích mích là trong đó cũng rạn nứt rồi, một lời nói nặng một chút cũng rạn nứt. Vì sao? Vì nó vun bồi cái tự ái xấu xa của nó, đụng tới là nó không chịu, vì nó ở trong cái mê mới sanh ra cái chấp, rồi mê cái tự ái đó. Đàng này chúng ta tu, chúng ta đã phá tự ái, không còn tự ái nữa, hòa đồng để học hỏi, hòa đồng để tiến triển, hòa đồng để thực hiện thương yêu, mới thấy rõ đạo đức là gì? Đạo đức là các bạn phải làm điều phải mãi mãi, mãi mãi, mãi mãi nhưng không tính. Lúc đó, người ta mới nhìn nhận người đó làm việc đúng. Bạn đã đi rất xa. Đạo là đi, đi trong quân bình, sáng suốt để cho mọi người nhìn nhận việc làm của các bạn là đúng. Lúc đó, các bạn mới thấy không hoang phí trong hành trình tu luyện, sự công phu của các bạn không bị chậm trễ.

Cảm ơn các bạn.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

Kính Thông Báo: Kính xin quý bạn đạo thiên hướng tâm cầu nguyện cho mẹ bạn đạo Kimberly Hằng Nguyễn là bạn đạo Nguyễn thị Quý sanh ngày 13 tháng 8 năm 1930 tại Hà Nội, Việt Nam, mất ngày 19 tháng 12 năm 2022 tại Nam California, hưởng đại thọ 92 tuổi sanh ngày 13 tháng 8 năm 1930 (*Mậu Tý*) tại Nam California, hưởng đại thọ 92 tuổi được sớm siêu sinh tịnh độ, giải thoát khỏi cõi Sinh Tử Luân Hồi và được lên trên cõi Trời học Phật.

Kimberly Hằng Nguyễn và gia đình xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Thi Ca của Đức Thầy

Monaco, ngày 16 tháng 4 năm 1999

CUỘC ĐỜI

Cuộc đời tạm bợ vẫn quanh co
Thế thái nhơn tình vẫn dẫn đo
Uyển chuyển tình đời trong học hỏi
Thức tâm tu tiến chẳng dạn dò

Trí ý thực hành trong không, có
Thế thái nhơn tình vẫn phải lo
Lời hay lẽ phải cũng do
Tâm mình chịu học quanh co tiêu trừ
Cảm thông tiếng hát giọng cười
Siêu nhiên cấu trúc vui cười nở hoa
Bình tâm thanh tịnh một nhà
Cần khôn vũ trụ chan hòa yêu thương
Điện năng sáng chói như gương
Bền tâm học hỏi yêu thương mọi người
Cảm thông tiếng nói giọng cười
Trời ban tình đẹp người người cảm thông
Biết mình tùy thuộc hóa công
Sanh sanh hóa hóa một lòng tự tu
Biết mình khờ dại còn ngu
Thành tâm tu luyện an du phần hồn
Vạn linh sống động sanh tồn
Cùng tu cùng tiến cùng hồn dựng xây
Xa xưa cho đến ngày nay
Ông tu ông đắc ông thay tình Trời
Vui hành tâm trí sáng ngời
Về nơi thanh tịnh chẳng lời thở than.

Lương Sĩ Hằng – Vi Kiên

CHUYỆN TIỀN THÂN ĐỨC PHẬT (JĀKATA)
Tập I

Dịch Giả *Tỳ Kheo Thích Minh Châu*

CHƯƠNG I
4.10 PHẨM LITTA

94. CHUYỆN NỖI KINH HOÀNG (Tiền Thân Lomahamsa)

Nay nóng ran lạnh buốt...,

...
Thuở xưa, chín mươi một kiếp về trước, để suy xét tìm hiểu về khổ hạnh ngoại đạo, Bồ Tát đã xuất gia làm vị tà mạng ngoại đạo, sống lửa thể, thân lấm đầy bụi, sống viện ly cô độc, thấy người liền chạy trốn như con nai, ăn các thứ đại bất tịnh như cá thúi, phân bò v.v... Để giữ mình không phóng dật, Bồ Tát sống trong một lùm cây đáng sợ hãi trong rừng. Sống tại đây, vào mùa đông có tuyết, trong những đêm giữa các ngày mừng tám (ngày thứ tám, trước và sau rằm), Bồ Tát đi ra khỏi lùm cây, sống ngoài trời, khi mặt trời mọc, Bồ Tát vô lùm trở lại. Ban đêm, Bồ Tát bị ướt vì ngải ở ngoài trời tuyết. Ban ngày, Bồ Tát cũng bị ướt bởi những giọt nước rơi từ lùm cây. Như vậy, ngày đêm, Bồ Tát cảm thọ khổ đau vì lạnh. Trong cuối tháng mùa hạ, ban ngày, Bồ Tát bị đốt cháy bởi ánh nắng mặt trời; cũng vậy, ban đêm, Bồ Tát bị nóng nực ở trong lùm cây không có gió, vì thể mồ hôi thoát chảy từ thân ngải. Câu kệ này

từ trước chưa từng được nghe, khởi lên trong trí ngải:

*Nay nóng ran, lạnh buốt,
Cô độc, trong rừng hiểm,
Ngồi trên truồng, không lửa,
Ấn sĩ tìm chân lý.*

Như vậy Bồ Tát suốt đời sống khổ hạnh khắc nghiệt với đầy đủ bốn phần (thời học tập, thời gia chủ, thời tôn giáo, thời Sa-môn), khi lâm chung, ngải thấy tướng địa ngục khởi lên, biết được khổ hạnh này không có kết quả. Ngay lúc ấy, ngải phá vỡ tà kiến của mình, nắm giữ chánh tri kiến, và tái sanh lên thiên giới.

*Sau khi kể pháp thoại này, bậc Đạo Sư nhận diện Tiền thân:
- Lúc bấy giờ, Ta là vị tà mạng ngoại đạo.*

(còn tiếp)

